

Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	17Co/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6923203846
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2024:6923203846.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šabla a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobkyne: obec Valice, so sídlom Valice 6, IČO: 00 318 922, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou M & P Dzuroška, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 468/31, Rimavská Sobota, IČO: 47 254 513, proti žalovanej: obec Vyšné Valice, so sídlom Vyšné Valice 244, IČO: 00650111, právne zastúpená Advokáciou GYŐRFI s.r.o., so sídlom Francisciho 271/11, Tornaľa, IČO: 55 132 049, o zaplatenie 50 000,- USD alebo 44 891,36 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 10C/52/2023 – 74 zo dňa 06. decembra 2023 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom pre zmeškanie žalovaného súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 50 000,- USD s 8,75 % úrokom z omeškania ročne odo 21.05.2023 do zaplatenia s tým, že plnenia sa môže žalovaná zbaviť zaplatením sumy 44 891,33 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne odo 21.05.2023 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni plnú náhradu trov konania, výška ktorých bude vyčíslená samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (II. výrok).

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že o žalobe na splnenie peňažnej povinnosti vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko mal za to, že boli splnené predpoklady na jeho vydanie v zmysle § 273 Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj „CSP“). Uznesením vydaným podľa § 167 ods. 2 CSP uložil žalovanej, aby sa k veci písomne vyjadrila v lehote 10 dní a aby v tomto svojom vyjadrení uviedla rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň ju poučil, že v prípade, ak sa v určenej lehote bez vážneho dôvodu písomne nevyjadrí k podanej žalobe, môže súd bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Uznesenie bolo žalovanej doručené do vlastných rúk dňa 20.10.2023. Dňa 06.11.2023 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie právneho zástupcu žalovanej, v ktorom požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie do pondelka 13.11.2023 vzhľadom na rozsiahlosť žaloby a najmä jej príloh. Súd prvej inštancie konštatoval, že v súlade s § 118 ods. 2 CSP predĺžil lehotu na podanie vyjadrenia k žalobe do žalovanou požadovaného termínu. Žalovaná sa k žalobe v stanovenej lehote (napokon ani do termínu verejného vyhlásenia rozsudku dňa 06.12.2023, t. j. ani 46 dní odo dňa prevzatia žaloby s prílohami, ako aj uznesenia súdu prvej inštancie) nevyjadrila.

3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na plný úspech žalobkyne v konaní.

4. V rozsudku pre zmeškanie žalovaného súd prvej inštancie poučil strany sporu o možnosti podania odvolania proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného z odvolacieho dôvodu v zmysle § 356 písm. b)

CSP, t.j. že odvolanie možno podať len z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia a osobitne o možnosti podania odvolania ohľadne výroku o nároku na náhradu trov konania. Zároveň žalovanú poučil o možnosti podania návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie za podmienok uvedených v § 277 ods. 1 a 3 CSP.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie pre zmeškanie podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považovala za nesprávne z dôvodu uvedeného v § 356 písm. b) CSP s tvrdením, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

6. V prvom rade mala žalovaná za to, že súd prvej inštancie jej právne účinným spôsobom nepredĺžil lehotu na vyjadrenie k žalobe. Bola názoru, že založenie žiadosti do spisu na lehotu nemá účinky vyrozumienia strany, preto voči nej nemôže vyvolávať právne účinky. Aj keď CSP nestanovuje procesnú formu, ktorou by mal súd rozhodnúť o predĺžení alebo nepredĺžení sudcovskej lehoty na základe žiadosti strany, podľa názoru žalovanej je vylúčené, aby súd neformálne, konkludentne, bez vyrozumienia strany predĺžil lehotu, pretože tým stranu necháva v neistote, hoci s rozhodnutím o žiadosti o predĺženie lehoty sú spojené závažné právne následky. Mala za to, že na tom nič nemení skutočnosť, že súd prvej inštancie rozhodol o žalobe kontumačným rozsudkom po ňou žiadanom termíne predĺženia lehoty, nakoľko súd je arbitrom, ktorý riadi konanie, strana nemá oprávnenie sama si stanovovať termíny. Právny zástupca žalovanej tvrdil, že iné senáty súdu prvej inštancie vždy aspoň neformálne mailom, alebo nepodpísanou písomnosťou do elektronickej schránky reagujú na takéto žiadosti, preto aj v danom prípade mal legitímne očakávanie na oznámenie spôsobu vybavenia jeho žiadosti. Žalovaná bola názoru, že ak odpoveď na žiadosť neprichádza, môže plne legitímne očakávať, že preukázala, že pasívna nie je a súd v rámci svojej dispozície v § 273 CSP vyjadrenej slovami „môže“, rozsudok pre zmeškanie nevydá. Poukázala na judikatúru Ústavného súdu ČR pojednávajúcu o tom, že v prípade, keď žalovaný bol v konaní nejako procesne aktívny, ako aj v sporných a hraničných prípadoch nie je vydanie kontumačného rozsudku na mieste. Uviedla, že v žiadosti o predĺženie lehoty poukázala na rozsiahlosť príloh žaloby, vyslovene vykonala úkon smerujúci k predĺženiu lehoty na vyjadrenie, z ktorého vyplýva, že nie je pasívna, vecou sa aktívne zaoberá a má záujem sa k žalobe kvalifikovane vyjadriť. Postup súdu sa jej preto v tomto prípade javí ako príliš drakonický a upierajúci jej právo na prístup k súdu.

7. Ďalej mala žalovaná za to, že zo strany súdu prvej inštancie nebol dodržaný postup podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 21 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy v platnom znení (ďalej aj „vyhláška“), t.j. súd prvej inštancie neoznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (pre zmeškanie) na webovej stránke súdu najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Argumentovala tým, že po otvorení webovej stránky Okresného súdu Rimavská Sobota (Oznamy na úradnej tabuli súdu) je možné zistiť, že 30.11.2023 bol zverejnený oznam s názvom „10C/52/2023 - VVR - podpísané pečaťou“, ktorého prílohou by mal byť súbor ASICE (0.24 MB) s názvom „ea992b10-7c34-4362-8cf0-b126cc408f97.asice“, ktorý by mal obsahovať rovnaký samotný dokument (písomnosť) o verejnom vyhlásení rozsudku, ktorý bol zverejnený na úradnej tabuli súdu umiestnenej v budove súdu. Po kliknutí na tlačidlo „Stiahnuť“ sa však nestiahne žiaden súbor ASICE alebo akýkoľvek iný súbor, užívateľ je presmerovaný na nefunkčný odkaz. Žalovaná tvrdila, že dokumenty sa na elektronickej úradnej tabuli nezverejňujú dočasne (na rozdiel od vyvesenia na úradnej tabuli v budove súdu, z ktorej sa neskôr zvesujú), ale trvale, z čoho vyvodila záver, že odkaz nikdy nefungoval. Dodržanie postupu podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 21 ods. 2 vyhlášky je podmienkou vyhlásenia rozsudku vo veci, v ktorej súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania. Žalovaná bola názoru, že pod podmienkami pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného je potrebné rozumieť všetky a akékoľvek podmienky na vydanie rozhodnutia, nielen podmienky uvedené v § 273 CSP.

8. Napokon žalovaná v odvolaní uviedla, že po nahliadnutí jej právneho zástupcu do súdneho spisu dňa 18.12.2023 tento zistil, že na čl. 69 je pokyn sudcu na verejné vyhlásenie rozsudku v miestnosti č. 5, avšak rozsudok bol podľa ostatného obsahu spisu vyhlásený v miestnosti č. 11, teda v rozpore s pokynom.

9. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej bola názoru, že odvolanie žalovanej proti kontumačnému rozsudku nie je možné akceptovať, keďže proti nemu nie je odvolanie prípustné, okrem prípadov, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia (§ 356 písm. b) CSP).

S odkazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku pre zmeškanie a naň nadväzujúceho uznesenia súdu prvej inštancie sp. zn. 10C/52/2023-96 zo dňa 13.12.2023 (o zamietnutí návrhu žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 07.12.2023 – poznámka odvolacieho súdu) považovala za nepochybné, že zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie splnené boli a súd ich aj náležitým spôsobom prezentoval a odôvodnil. Preto navrhla potvrdenie napadnutého rozsudku.

10. Žalovaná v odvolacej replike považovala názor žalobkyne o neprípustnosti odvolania za nesprávny prinajmenšom z dôvodu uvedeného už v odvolaní, že ust. § 356 písm. b) CSP nedefinuje pojem „podmienky na vydanie rozhodnutia“. Z tohto zákonného ustanovenia ani formalistickým ani materiálnym výkladom nemôže vyplývať, že podmienkami na vydanie rozsudku pre zmeškanie sa rozumejú len podmienky uvedené v § 273 CSP.

11. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovanej podľa § 34 ods. 1 CSP, preskúmal vec len v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP, z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 CSP a mimo nich len v rozsahu väd procesných podmienok na vydanie rozhodnutia podľa § 380 ods. 2 CSP, ktoré vady nezistil, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

12. Z obsahu spisu vyplýva, že po dôjdení žiadosti žalovanej (učinenej prostredníctvom jej právneho zástupcu) o predĺženie lehoty na vyjadrenie k žalobe súd prvej inštancie dal súdnej kancelárii dňa 07.11.2023 pokyn založiť spis na kal. 13.11.2023 a ak príde vyjadrenie, predložiť spis (viď č. I. 68 spisu), o žiadosti teda nerozhodoval, ani strany sporu (ani žalovaného) o predĺžení lehoty neupovedomil.

13. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo 200/2010 zo dňa 06.07.2011, kde sa uvádza: „V predmetnej právnej veci krajský súd vyzval navrhovateľku na doplnenie podania – opravného prostriedku proti rozhodnutiu odporcu. Po reakcii navrhovateľky a jej žiadosti o predĺženie lehoty na doplnenie podania však krajský súd navrhovateľke neoznámil, či jej túto lehotu predĺžil alebo nie. Ide o sudcovskú lehotu, ktorú možno predĺžiť, ale toto predĺženie musí byť účastníkovi konania, ktorý o predĺženie lehoty požiadal, oznámené spolu s určením ďalšej lehoty, v ktorej má byť úkon vykonaný. Cieľom tohto oznámenia je predísť plynutiu lehoty po neurčitý čas, oznámiť účastníkovi konania, či jeho žiadosti o predĺženie lehoty bolo vyhovené alebo nie, a zároveň aby po uplynutí tejto predĺženej lehoty bolo možné postupovať podľa príslušných ustanovení hmotnoprávných a procesnoprávných predpisov.“

14. Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp. zn. 22 Cdo 217/2009 zo dňa 22.11.2011 ide ešte ďalej a vyžaduje rozhodnutie o žiadosti o predĺženie sudcovskej lehoty na vykonanie úkonu formou uznesenia, keď o. i. uvádza: „Z naposledy uvedeného rozhodnutia (rozhodnutia NS ČR sp. zn. 20 Cdo 827/98 – poznámka odvolacieho súdu) nemožno vyvodiť, že návrh účastníka, ktorým (podľa jeho obsahu) žiada o predĺženie lehoty na odstránenie vady podania, by mohol súd bez ďalšieho opomenúť. Hoci proti uzneseniu o určení, predĺžení alebo nepredĺžení sudcovskej lehoty nie je prípustné odvolanie (§ 202 odst. 2 písm. a/ o. s. ř.), niet dôvodu netrvať na tom, aby sa súd i k takémuto návrhu procesne relevantne (a voči účastníkom poznateľne) vyjadril. Procesne relevantným spôsobom vyjadrenia súdu je iste uznesenie o návrhu na predĺženie lehoty, nie mlčanie súdu, či prostá odpoveď na procesný návrh účastníka (prípís súdu).“

15. Vzhľadom na uvedené je odvolací súd názoru, že zo strany súdu prvej inštancie nedošlo právne účinným spôsobom k vysporiadaniu sa so žiadosťou žalovaného o predĺženie lehoty na vyjadrenie k žalobe, keď žalovaného ani len neupovedomil, či jeho žiadosti vyhovel s oznámením o určení dĺžky, resp. termínu skončenia lehoty, alebo nevyhovel, čím de facto poskytol žalovanému neohraničený časový priestor na podanie vyjadrenia. Napokon ak súd uznesením určil lehotu na vyjadrenie, mal by uznesením rozhodnúť na návrhu strany sporu aj o jej predĺžení. Už z tohto dôvodu odvolací súd uzatvára, že nebola splnená jedna z kumulatívnych podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného stanovená v § 273 CSP - žalovaný si nesplnil povinnosť v určenej lehote sa písomne vyjadriť

žalobe. Vyhlásením rozsudku pre zmeškanie žalovanej bez oznámenia spôsobu vybavenia žiadosti, resp. rozhodnutia o žiadosti žalovanej o predĺženie lehoty na vyjadrenie k žalobe došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces spočívajúcom v neumožnení sa vyjadriť k žalobe v súdom určenej lehote (nakoľko súd prvej inštancie ju nevyrozumel, či zostáva v platnosti ním pôvodne určená lehota, alebo túto lehotu predlžuje a dokedy).

16. S ďalšou odvolacou argumentáciou už nebolo nutné sa vysporiadať, nakoľko už nemá vplyv na výsledok tohto odvolacieho konania. Preto len pre úplnosť odvolací súd dodáva, že mu nie je zrejmé, na čom žalovaná založila záver, že na elektronickej úradnej tabuli, resp. webovej stránke súdu sa dokumenty nezverejňujú dočasne, ale trvale. S odstupom času odvolací súd zistil, že na elektronickej úradnej tabuli, webovej stránke súdu prvej inštancie sa už nenachádza ani oznam s názvom „10C/52/2023 - VVR - podpísané pečaťou“, ktorého prílohou by mal byť súbor ASICE (0.24 MB) s názvom „ea992b10-7c34-4362-8cf0-b126cc408f97.asice“, ale po zadaní vstupných údajov: vyhľadávanie podľa názvu dokumentu alebo v textoch dokumentov: 10C/52/2023, dátum zverejnenia od 30.11.2023 do 06.12.2023 sa už zobrazí len správa: „Zadaným kritériám nezodpovedá žiadny záznam.“ Uvedené nasvedčuje tomu, že aj na webovej stránke súdu sa oznámenia o verejnom vyhlásení rozsudku zverejňujú len dočasne, teda ak právny zástupca žalovanej uvedenú stránku navštívil až po verejnom vyhlásení rozsudku, nemusel byť už odkaz, na ktorý poukazuje funkčný, čo však neznamená, že nebol funkčný v rozhodnej dobe piatich dní pred termínom verejného vyhlásenia rozsudku.

17. V súlade s ust. § 391 ods. 3 CSP odvolací súd uvádza, že bude úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní prihliaďnuť na medzičasom podané vyjadrenie žalovanej k žalobe, vykonať (stranami sporu navrhnuté) dokazovanie potrebné za účelom posúdenia dôvodnosti nároku žalobcu voči žalovanému a následne vo veci rozhodnúť.

18. Nakoľko od pomeru úspechu strán sporu v konaní je závislý výrok o nároku na náhradu trov konania, odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 CSP v spojení s § 379 písm. a) CSP zrušil aj II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. O trovách konania pred súdom prvej inštancie a tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí.

19. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP, resp. dovolanie má vady podľa § 429 CSP napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 CSP v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) CSP v spojení s § 436 ods. 1 CSP).